

17.02.2025 PONEDELJEK	KAPELA 18.00	++ Grahovo Brdo 1
18.02.2025 TOREK	KRIŽ 18.00	+V ČAST SV. DUHU, Križ 219A
19.02.2025 SREDA	KRIŽ 18.00	++ PETER in IRENA FURLAN, Križ 134
20.02.2025 ČETRTEK	KRIŽ 18.00	++ETA in STANKO PIRC, Križ 190
21.02.2025 PETEK Peter Damini, šk. in c.učitelj	KAPELA 18.00	++GRMEK in FURLAN, Dobravlje 3
22.02.2025 SOBOTA Sedež apostola Petra	KAPELA 18.00	++GORUP, Tomaj 14
23.02.2025 7 NEDELJA MED LETOM	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	++ ALBINA KRIŽMAN, Kazlje 4h ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

MKDT predlaga zbiranje sanitetnega materiala, zdravil, inkontinentnih pripomočkov, higienskih pripomočkov, denarnih sredstev ipd. v času med drugo in tretjo postno nedeljo. Akcija naj bi bo potekala po celi Kraški dekaniji - **(2.3..do 09.3.)**

Seje ŽPS so se udeležili ob uri 4 člani, 2 sta se opravičila, 2 sta prišla za zamudo. Sklepi: Na predlog ge.Ane Pirc naj bi imela Ivana Žigon predstavitev njenega humanitarnega dela za Ukrajino v tomajskem župnišču. Predlagano je, da tudi ob tej priliki kot za MKDT prispevate denarna sredstva za humanitarno poslanstvo v Ukrajini. **Datum tega srečanja bo še naknadno sporočen.**

Na predlog ge.Ane Pirc naj bi bila predstavitev knjige o papežu Piju II., znanemu pri nas kot tržaškem škofu Eneju Silviju Piccolominiju v Križu ob priliki njihovega praznika Sv. Križa **in ne v Tomaju** kot predlaga avtor knjige g. dr.Jan Dominik Bogataj. Kje bo srečanje bo prepuščeno odločitvi avtorja.

Starše prosimo, da poskrbijo za redno čiščenje učilnice in kapele, enako kot vse delujoče skupine v župniji. Namen nabirke na veliki četrtek bo še naknadno sporočen.

**Ivana Žigon -
laiška
misijonarka v
Mozambiku**

ŽUPNIJA TOMAJ
6 NEDELJA MED LETOM

Štev.07/ LETO XIII.

16 februar 2025

**Blagor ubogim,
gorje bogatinom**

Iz svetega evangelija po Luku (**Lk 6,17,20-26**)

Tisti čas je Jezus šel z dvanajsterimi dol in se ustavil na ravnem kraju. Ob njem je bila velika množica njegovih učencev in silno veliko ljudstva iz

vse Judeje in Jeruzalema ter iz tirskega in sidónskega primorja. Jezus se je ozrl po svojih učencih in govóril: »Blagor vam, ubogi, kajti vaše je Božje kraljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni, kajti nasičeni boste. Blagor vam, ki zdaj jokate, kajti smejali se boste. Blagor vam, kadar vas bodo ljudje sovražili, izobčili in sramotili ter vaše ime zavrgli kot zlo zaradi Sina človekovega! Razveselite se tisti dan in vriskajte od sreče, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Prav tako so namreč njihovi očetje ravnali s preroki. A gorje vam, bogataši, kajti svojo tolažbo že imate. Gorje vam, ki ste zdaj siti, kajti lačni boste. Gorje vam, ki se zdaj smejete, kajti žalovali in jokali boste. Gorje vam, kadar bodo vsi ljudje lepo govorili o vas, kajti prav tako so njihovi očetje delali z lažnimi preroki!«

Duhovna spodbuda

Komentar Jer 17,5-8; Ps 1; 1 Kor 15,12.16-20; Lk 6,17.20-26

V evangelijih sta dva odlomka s tako imenovanimi »blagri«. Prvo, najbolj znano, najdemo v Matejevem evangeliju; druga, ki jo beremo to nedeljo, je pri Luku. Lukov evangelij blagrov se od Matejevega razlikuje po nekaterih značilnostih: kraj, kjer Jezus gosti svoje poslušalce, je po Mateju gora; ravno mesto za Luka: Toda lokacija je na splošno le relativno pomembna. Pomemben je drug vidik: Luka za razliko od Mateja navaja samo štiri blagre in jih spremlja s prav toliko »gorja«. V Lukovem evangeliju, in ne samo v tem odlomku, se predvsem in navdušujoče pojavi radikalna izbira vrednote: vrednota uboštva, majhnosti, tema, ki je bila predvidena že na čudoviti strani Magnificata. V današnjem odlomku so povzdignjeni revščina, lakota, jok, izključenost; Tudi Jeremija to odločno pove v prvem berilu: »Preklet človek, ki zaupa v človeka, in nse opira na bitje iz mesa, njegovo srce pa se odmika od Gospoda. Blagoslovljen pa mož, ki zaupa v Gospoda in čigar upanje je Gospod.« Je prehod od etike ponosa, samozadostnosti, namršenih pogledov močnih današnjega časa k etiki zaupanja, ponižne prepustitve Gospodu majhnih in ubogih.

Pomenljivo je, da Jezus (kot v vzporednem odlomku v Mateju), ki se izogiba nagovarjanju množice (ki je bila prav tako sestavljena iz revnih ljudi, ljudi, ki so hrepeneli po ozdravitvi), raje nagovarja svoje učence, skoraj kot da bi jim rekel: "Bodite previdni, prijatelji, in blagor vam ubogim, to stanje uboštva morate oznanjati svetu, ki ga morate evangelizirati". In tu je še treba narediti korak naprej. Jezusa in celotno evangeljsko sporočilo pogosto obtožujejo revščine in celo, ko komentirajo vzporedno stran Matejevega evangelija, se igrajo z dodatkom k izrazu "ubogi" tistega "v duhu", ki je sposoben ustvariti alibi za bogate na zemlji: da sem zvest evangeliju, ni nujno, da sem ekonomsko reven, dovolj je, da sem duhovno reven. To pomeni, da bogastva ne gre obsojati, to je dobra stvar: obstajajo celo takšni, kot je sociolog Max Weber, ki povezujejo kalvinistično etiko z duhom kapitalizma in jo delajo kot znak božanske izvoljenosti. Toda Jezusov pogled je drugačen. Ne obrne se stran od revščine, ima sočutje do množic, katerih trud razume, vendar ljudem pokaže, da morajo prav oni s tem, ko sprejmejo svojo revščino, ko se vključijo v dimenzijo preprostosti življenja, ko poskušajo živeti z revnimi njihov trud, poskušati rešiti problem revščine.

Povedano v kontekstu: to je Cerkev, krščanska skupnost, ki je poklicana evangelizirati temo pravičnosti in hkrati skrbeti za uboge, lačne, izkoriščane, zavržene. Krščanska skupnost se ne more zares imenovati taka, dokler se ne sprejme odločno ob strani ubogih in za vsako ceno pogumno obsoja krivice in zlorabe. To je sporočilo evangelija: Jezus nagovarja svoje učence: »Vi morate

postati revni, opustiti prizadevanje za bogastvo in materialno blaginjo, postaviti sebe na prvo mesto, kajti Kraljestvo pripada ubogim, razdedinjenim, izkoriščanim, izobčenim s strani namršenih bogatašev: skratka, Kraljestvo pripada tistim, ki se po grško imenujejo "ptochòì" Bog sam je njihov branilec. Ubogi so namreč nosilci večne vrednote osvoboditve, torej odrešenja. Toda ta osvoboditev se doseže le z vsakodnevno zavzetostjo tistih ljudi »dobre volje«, ki se v revščini strinjajo, da se dajo v službo ubogim. V knjigi »Hodimo skupaj« očeta Micheleja Pellegrina, ki je bil škof v Torinu, je odlomek, ki ga lahko sintetično uporabimo kot komentar današnjega evangelija. »Poleg obsojanja zlorabe denarja in moči moramo obsoditi tudi tisto potrošništvo, v katerem se izraža še ena nemoralna oblika moči, prikrita, a nič manj škodljiva, ki, namesto da bi iskala prednost človeka tako, da bi mu predlagala tisto, kar je resnično koristno za njegove potrebe in za njegov razvoj, ga skuša le izkoristiti v korist proizvodnje in kapitala, napadati njegovo svobodo in spodkopavati njegove specifično človeške strukture.« Besedilo, ki ni bilo nikoli datirano, kajti to, kar je rekel pater Pellegrino, ima vrednost še danes, morda še posebej danes. Gre za vprašanje poguma: celotna krščanska skupnost si ga mora pridobiti, da bi oznanjala, da so ubogi »blaženi«, blagrovani. Medtem ko so resnično nesrečni bogataši, tisti, ki se valjajo v blagostanju, ne da bi sploh opazili številne »Lazarje«, ki hrepenijo po drobtinica njihovega razkošnega obroka; nesrečni so tisti, ki pridigajo »najprej mi« pri čemer ubogim zapirajo ne le vrata lastne države, ampak predvsem vrata lastnega srca. Psalm 1, to izraža v poetični obliki: "Blagor človeku, ki ne hodi po nasvetu krivičnih, ki ne stopa na pot grešnikov, temveč se veseli v Gospodovi postavi in premišljuje njegovo postavo podnevi in ponoči. Je kakor drevo, zasajeno ob vodnih strugah, ki daje sad ob svojem času in mu listje ne ovene; karkoli dela, dobro uspeva."